

“WE PRESTEREN MINDER UREN MAAR WERKEN ANDERS”

Anouk Buelens-Terryn, sinds kort de nieuwe voorzitter van het HOP (Haio Overleg Platform), noemt zich iemand met een uitgesproken wereldverbeteringskantje. “Ik ben heel dankbaar dat ik in een goed georganiseerde huisartsenopleiding zit, maar bij elke goede samenwerking is er nood aan een kritische blik. Hopelijk blijft het HOP nieuwe mensen aantrekken zodat we die frisse kijk behouden op ons beroep.”

Wat zou je dan absoluut willen verbeteren in het beroep?

“De druk op de gezondheidszorg is voelbaar en er wordt veel over gepubliceerd, men focust soms op huisartsentekorten terwijl heel veel collega's hun beroep heel graag uitoefenen. Ik probeer net graag de positieve kanten van de job extra in de verf te zetten. Het mag best gezien worden dat we heel goede zorg leveren aan patiënten. Uiteraard moeten we op beleidsniveau trachten te bereiken dat iedereen een huisarts krijgt en dat we ons werk goed kunnen doen.”

Het valt ook niet te ontkennen dat er een huisartsentekort dreigt.

“Neen, maar net daarom moeten we de mensen die in de job stappen, gemotiveerd houden. Daarom willen we mee op beleidsniveau kunnen wegen als het gaat over onze opleiding en ons beroep.”

Welke remedies zie je om te vermijden dat er te veel beginnende huisartsen uitvallen?

“Een remedie is heel moeilijk in enkele punten samen te vatten. Een goede opleidingsbasis moet ons voldoende veerkracht geven. Met het HOP zitten we ook in een deelcommissie en we maken op Europees niveau deel uit van de *European Junior Doctors Association*. Zo staat er binnenkort in Oslo een debat geïmplementeerd met Europese jonge dokters. Onder meer over werkbelasting.”

“Maar in feite kan iedereen er collegiaal zijn steentje toe bijdragen dat we als jonge artsen gemotiveerd blijven. Door bijvoorbeeld met ons mee te denken als we even vast dreigen te zitten. Ook patiënten die hun dankbaarheid uiten, stimuleren ons natuurlijk. Het gaat hem vaak om kleine dingetjes die je niet in regels kunt gieten.”



“Wachttijd- en (financiële) toegangsproblemen los je niet (enkel) op door aan werkuren te sleutelen.”

Wat vind je van een uitspraak van topambtenaar Pedro Facon dat vroeger huisartsen misschien wel 80u/week werkten, wat niet gezond was, maar dat nu de slinger naar de andere kant dreigt door te slaan en dat daarover een debat nodig is? (1)

“Er worden weliswaar minder uren per huisarts gepresteerd dan vroeger, maar we werken ook vaker in samenwerkingsverbanden. Daarbij delegeren we een deel van de taken naar onder meer verpleegkundigen in de huisartsenpraktijk, waardoor we wel de zorg blijven opnemen. De invulling van een consult lijkt me ook veranderd: er wordt door artsen verder gekeken dan de aanmeldingsklachten, maar dat vraagt natuurlijk ook meer tijd. Tijd die niet noodzakelijk als direct patiëntcontact te omschrijven valt. Want hoewel de uren die we aan direct patiëntcontact spenderen verminderd zijn, kruipen meer tijd in dossiers/administratieve taken en continue bijscholing.”

“Daarnaast verandert de samenleving, dus ook de beroepsinvulling. Een zoektocht naar

evenwicht blijft dat. Het lijkt ons belangrijk dat elke arts daarin de ruimte krijgt om het eigen evenwicht te bewaren, zodat de artsen ook kunnen blijven meedraaien. Dat lijkt Pedro Facon ook belangrijk te vinden, gelukkig.”

“Het grootste en meer relevante probleem schijnt ons de toegang tot correcte zorg. We zijn ervan overtuigd dat onze gezondheidszorg kwalitatief steeds beter wordt dankzij de focus op ebm, maar er is een serieus probleem met wachttijd en (ook

financiële) toegang. Dat los je niet (enkel) op door aan werkuren te sleutelen. Begin al eens met administratie te verminderen en toegang tot psychologische zorg betaalbaar te maken. Tijd die je spendeert aan therapeutische gesprekken mag je niet onderschatten qua werkbelasting.”

Misschien kan technologie jullie capaciteit ook wat vergroten?

“Het zou zeker fijn zijn dat je via technologische tools en medische programma's preventie al wat pro-actiever kunt aanpakken. Op dat vlak kan er nog heel wat worden geïnvesteerd in de huisartsgeneeskunde.”

Wat zijn prioritaire punten in de beroepsverdediging?

“Het sociaal statuut is al verbeterd, maar dat wil niet zeggen dat we daar niet meer vooruitgang in kunnen boeken. Een werk van lange adem is dat. Door het indexeringsdebat is het thema springlevend bij de haio's. Maar ook de opleidingskwaliteit bewaken blijft cruciaal. Welke werkuren draaien we, hoe worden we begeleid? De ziekenhuisstages moeten we ook blijven evalueren.”

Wat mag er het eerst sneuvelen in de papierwinkel?

“Zeker het afwezigheidsattest. Werkgevers mogen wat meer vertrouwen schenken aan de medemens-werknemer. Als die laatste zegt dat hij ziek is, zal dat in het merendeel van de gevallen ook wel kloppen. Die kleine minderheid die er misbruik van maakt, zal er wel uitspringen en kun je erop aanspreken. De hoeveelheid patiënten die je blijft zien omdat ze alleen een papiertje nodig hebben, en dat in het licht van het huisartsentekort: dat is pas doodjammer.”

..... PASCAL SELLESLAGH

(1) “Oudere huisartsen presteerden soms 80 uur per week, dat is uiteraard geen situatie die we willen. (...) We leven in de 21ste eeuw en er zijn veel mensen die al overbelast zijn, wat we uiteraard niet willen. Sommige specialisaties zijn echter zo vergoed dat ze zich makkelijker kunnen permitteren om arbeidsduur terug te dringen. Het is een gevoelig punt, waar we desondanks over moeten praten.” Meer context rond deze uitspraak ook op onze site: Pedro Facon: “Debat nodig over gepresteerde uren artsen” en op blz. 3.

WIE IS ANOUK?

Anouk Buelens-Terryn werkt in een groepspraktijk in Deurne van 6 artsen onder wie een haio, een verpleegkundige en een diëtiste. Ze was in een vorig leven voorzitter van het Antwerps studententijdschrift *dwars* en ze houdt wel van ‘schrijven en gedachten op papier zetten’.

Huisartsgeneeskunde blijft voor haar het mooiste wat er is. Het huisartsenvirus pikte ze op van haar grootvader die ook al huisarts was, de educatieve drijfveer en maatschappelijke betrokkenheid kreeg ze ingelepeld van haar beide ouders-leerkrachten. De combinatie huisarts/onderwijs/schrijven zoals nu lijkt haar ideaal.